Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: Megszünnek a telefonmizériák

Forrás: Pesti Napló

Byp. (Helv) | 1920 IX/18 (Idő) | (Köt. v. füz.) | (Oldal)

Osztályozás

Tárgy 385.42

Hely

Idő "1920"

Személy

Helyszár

Megszünnek a telefonmizériák

Kolossváry helyettes államtitkár a telefonforgalom javulásáról

(Saját tudósitónktól.) A telefon nagyarányu megdrágulásával kapcsolatban általában azt hitték, hogy az előfizetőknek egy tekintélyes hányada nem fog reflektálni Edison nagyszerü találmányára. Éppen ellenkezőleg történt. Nem tudjuk, vajjon az uj konjunkturák, avagy talán pénzünk értékcsökkenése az oka, hogy 26.000 előfizetőből alig száz „drágálta" a telefont, ezzel szemben viszont *kétezren* kérelmezték uj állomás bekapcsolását. És tették ezt ugyanakkor, amikor általánosan tudott dolog volt, hogy nem lehet kapni uj telefont, mert nincs készülék, nincs telefonanyag és elegendő munkaerő sem áll rendelkezésre. A távbeszélő-igazgatóság vezetőjének előszobájában figyelmeztető-tábla riasztja vissza az „uj vevőket", a lapokban pedig hivatalos kommünikékben adták tudtul az érdekelteknek, hogy uj telefonok bekapcsolása anyaghiány miatt egyelőre szünetel. Hány uj telefonkérelmező volna vajjon, ha ezeket a tiltó rendelkezéseket hatályon kivül helyezik?! Mert még igy is napról-napra tömegesen jelentkeznek az örök optimisták, akik azt hiszik, hogy az ő kérelmük feltétlenül jogos és indokolt, azt bizonyosan teljesiteni fogják. És ha nem sikerül ma, néhány hét mulva ismét megpróbálják. Hátha . . ., mégis?!

Felkerestük *Kolossváry* Endre helyettes államtitkárt és megkértük, tájékoztatná a *Pesti Napló* olvasóit a telefonforgalommal kapcsolatos kérdésekről. *Kolossváry* szives készséggel állt rendelkezésünkre és ezeket mondotta:

— Az anyaghiány kétségtelenül még ma is igen nagy, de mégis lényeges javulás tapasztalható e téren ugyannyira, hogy ma már nemcsak a feltétlen közérdekü telefonokat szerelhetjük fel, hanem *a magántelefonokra is sor került.* Közel kétezer teelefonkérelem-előjegyzésünk van, ezeket most vesszük revideálás alá. Kérdést intézünk az előfizető-jelöltekhez, vajjon még mindig fentartják-e kérelmüket, hiszen ezeknek az előjegyzéseknek jórésze oly régi időből származik, hogy azóta lényegesen megváltozhattak az illetőknek az életviszonyai, talán már nincs is szükségük a telefonra, avagy esetleg drágálják az uj előfizetési árakat. Ezen a réven legalább három-, négy-, esetleg ötszáz főnyi apadásra számitunk, ugy hogy csak mintegy 1500—1600 telefonkérelmező igényének kell majd eleget tennünk.

— Hány uj telefont szerelnek fel most havonta?

— Átlag *százhuszat.* Ebből mintegy ötven az ugynevezett *közérdekü* telefon, he'ven tehát a magánosokra esik. Ezek közül is természetesen elsősorban azok jönnek számitásba, akiknek existenciális érdekük, hogy telefonjuk legyen, azok viszont, akiknek csak kényelmi szempontból van szükségük a telefonra, várniok kell, amig a többi igényeket kielégitettük.

— A *telefonátirások* hogy történnek? Értesülésünk szerint sok a visszaélés ezen a téren. Hir szerint tiz-tizenötezer koronát is fizetnek egy telefonért?

— Valóban előfordultak visszaélések, a Vezérigazgatóság azonban minden tudomására jutott esetben a legszigorubban járt el a bünösökkel szemben. Gyakori eset, hogy az üzlet- vagy lakástulajdonos eladja üzletét vagy lakását *a telefonnal együtt.* Az átirásnak ezt a módját nem hagyjuk jóvá. Az előfizető vagy megtartja a telefont vagy lemond arról. Ez utóbbi esetben ismét mi rendelkezünk szabadon a telefonnal. Természetes, hogy a méltányos átirási kérelmeket — pl. jogutód — mi is honoráljuk.

— Van-e remény a telefonforgalom lényegesebb javulására? — kérdeztük még.

— A telefonforgalomnak eddig kétféle akadálya volt. Tárgyi és személyi. Mind a kettőt sikerült többé-kevésbé kiküszöbölni. A forradalmak alatt összekuszálódott telefonhálózatot rendbehoztuk, az uj készülékek gyártása is megindult, nagymennyiségü uj kábelt fektettünk le, *szeptember végén,* esetleg október első napjaiban az ideiglenesen a Teréz-központ épületében elhelyezett és hétezer előfizetőre kontemplált *„Belárosi központ" is megnyilik* és emellett a személyzet anyagi helyzetén is sikerült némileg enyhiteni, — ugy hiszem tehát, hogy jogosult az a reményünk, amely már a közeli időre várja a telefonmizériák megszünését.